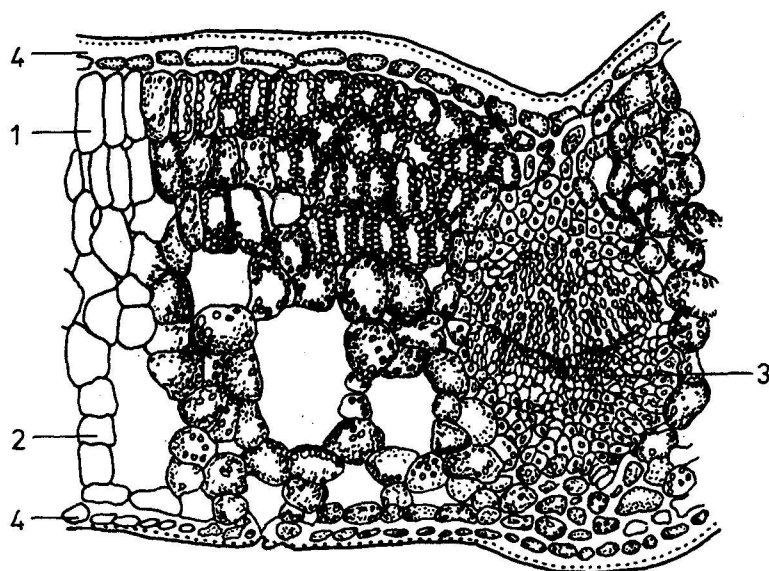

тънкото място, след което се преминава на голямо увеличение (фиг. 69). Вижда се, че епидермисът е образуван от един слой плътно долепени дребни клетки, които са покрити с дебела кутикула. Под горния епидермис са разположени от един до четири слоя удължени и стоящи плътно долепени една до друга и богати на хлоропласти клетки на палисадния паренхим. Под него се намира гъбчестият паренхим, по-беден на хлоропласти и образуван от рехаво разположени клетки със заоблена или многоъгълна форма. Междуклетъчните пространства в гъбчестата тъкан образуват голям брой въздухоносни празнини. Всички паренхимни клетки на палисадната и гъбчестата тъкан, разположени между горния и долния епидермис, образуват мезофила на листа. Сред мезофила в една редица са разположени затворени колатерални проводящи снопчета, които отгоре и отдолу се заградени с подковообразни склеренхимни шапки. Обръща се внимание, че флоемът в снопчето е разположен към долната страна на листа, а ксилемът – към горната. В долния епидермис, за разлика от горния са разположени устица. Такъв лист,

Фиг. 69. Устройство на лист на червена боровинка (*Vaccinium vitis-idaea* L.):

1 – палисиден паренхим; 2 – гъбчест паренхим; 3 – проводящо снопче; 4 – епидермис